

[Justitsministeren.]

gørelse i Luftfartøjer ved Udlæg, Udpantning eller Konkurs, lige saa lidt som Reglerne om Beslaglæggelse efter Straffeprocessens, efter Told- eller Politilovgivningens Forskrifter. Forslaget gaar nemlig kun ud paa at fritage for Arrest Luftfartøjer, der udelukkende benyttes i Statstjeneste, som anvendes paa regelmæssige Ruter i offentlig Lufttrafik, eller som i øvrigt er bestemt til Befordring af Personer eller Gods mod Betaling, naar Fartøjet er klart til Afgang, og Arrest ikke kræves for Gæld, som er stiftet netop med den forestaaende Rejse for Øje.

§§ 2 og 3 indeholder Reglerne om Sikkerhedsstillelse og med Hensyn til Forbud.

Idet jeg i øvrigt henviser til de meget udførlige Bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Det andet Forslag, *Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje. (Arrest og Forbud med Hensyn til Luftfartøjer)*, er en ren Konsekvens af det Forslag, jeg nu har gennemgaaet. Paa Grund af de to Forslags indbyrdes Sammenhæng fremsætter jeg dette Forslag selvstændigt uden Forbindelse med de Ændringer i Retsplejeloven, der i øvrigt maatte komme senere. Jeg tillader mig ligeledes at anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2833; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1585).

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen (Horsebæk): Det Lovforslag, der her er fremsat af den højtærede Justitsminister, kan jeg kun udtale min udelte Tilfredshed med. Jeg maa udtale min Anerkendelse af det Arbejde, det nedsatte Udvalg har udført for at faa Loven gjort tidssvarende, og jeg maa takke Ministeren,

fordi han ved Lovens Udarbejdelse har fulgt de Linier, der er angivet i Udvalgsflertallets Betænkning.

Selv om man maa indrømme, at Voldgiftsretterne i nogle Tilfælde har truffet Afgørelser, der har været udsat for berettiget Kritik fra den juridiske Videnskabs Side, maa man hævde, at disse Retter har gjort god Fyldest og sparet mange for unyttige Udgifter til Sagfører og Rettergang ved de almindelige Domstole.

Jeg finder det rimeligt, ja, jeg sætter stor Pris paa, at Dommeren tiltræder Voldgiftsretten, ligesom det er naturligt, at han indtager Formandspladsen i Retten, naar denne træder i Funktion. Jeg ser heri en Betyggelse med Hensyn til, at de Retskendelser, der afsiges, bliver i nøjere Overensstemmelse med juridiske Synspunkter, end det maaske har været Tilfældet med hidtil trufne Afgørelser. Jeg maa dog stærkt fremhæve Betydningen af, at praktiske Folk vedblivende er den overvejende Faktor i disse Retter. De Synspunkter, den jævne Mand giver Udtryk for ved en saadan Retsafgørelse, bør efter min Erfaring ikke underkendes.

Jeg vil gerne pege paa Bestemmelsen i § 3, der siger, at Sagen skal henvises til Afgørelse i den Retskreds, hvor den indklagede har Bopæl. Jeg vilde finde det rimeligt, om det blev ændret derhen, at Sagens Afgørelse finder Sted i den Retskreds, hvor Klageren bor, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Justitsminister ved Lovforslagets videre Behandling i det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat, at tage velvilligt imod et Forslag om en saadan Ændring.

Jeg har ikke særlige Indvendinger mod Bestemmelsen i § 7, Stk. 2, der siger, at det skal være en af vedkommende Landsretspræsident udpeget Landsdommer, der skal beskikkes som Formand i Overvoldgiftsretten, men det er min Opfattelse, at Formandspladsen her lige saa godt kan bestrides af en Underrettsdommer, indstillet af Dommerforeningen i Overøvrighedskredsen. Herom kan man imidlertid ogsaa forhandle i Udvalget.

I § 5, Stk. 8, findes der Bestemmelser med Hensyn til de Vederlag, der skal ydes Voldgiftsmændene og Dommeren. Jeg finder, at en Betaling af 5 Kr. pr. Dag næppe er helt tidssvarende. Man skal næsten være Velhaver for at lade sig vælge til et saadant Hverv, og det kan ikke være Hensigt med Loven. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Justitsminister, at